

Nummer 4 1992

Stockholms UFO-Nytt

Stockholms UFO-förenings informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055

175 06 Järfälla

tfn 08-36 73 98, säkrast mellan 18.00 - 19.00

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening

Medlemsavgift 1992

	Helår 1/1-31/12	Nytt medlemskap Halvår 1/7 - 31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	100:-	50:-
Pensionärer, studerande (avser heltid) Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	70:-	35:-
Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan Du prenumera på UFO-Aktuellt, postgiro 50 50 60-4	140:-	

Hej igen!

Nu är snart 1992 slut, och vi har ett nytt år framför oss.

Sedan sist har ett gäng från föreningen varit på Cosmonova. Det var en fantastisk upplevelse, går ej att beskriva med ord, utan måste ses. Ni som inte varit där, får här telefonnumret till bokningen 08- 666 51 30.

Filmerna är 45 min långa. Det är två olika filmer, Liv i Universum, som vi såg och Människor i rymden som handlar om rymdfärder och astronauters utbildning. Ett tips när ni går dit, sitt högt upp i lokalen.

Bifogat får ni inbetalningskort för 1993. OBS! I år måste ni betala UFO-Aktuellt på ett speciellt inbetalningskort, som följer med nr 4 av UFO-Aktuellt.

Till sist vill alla i styrelsen önska Er alla ett riktigt

Gott Nytt År

Inga Sill

Innehåll:

	Sid
Från poltergeist till healing	4
Matthew Mannings föredrag i Medborgarhuset	7
Kontakt med rymdmänniskor myt eller verklighet	9
Efterlysning Kontaktpersoner/Fältforskare	10
Höj kvalitén på UFO-arbetet	11
Nu satsar NASA på utomjordningarna	13
Flygande cigarr över Barkarby var helikopter	13
Pressklipp	14
Inkomna rapporter	16

Bilaga: Inbetalningskort
Pressklipp: Länstidningen, Södertälje

Från poltergeist till healing

Matthew Manning är Englands mest kända healer. Han har sedan skoltiden haft ovanligt stora psykiska krafter, som han numera använder till att försöka bota sjukdomar av alla slag. Och han lyckas i stor utsträckning.

Men under skoltiden väckte Matthew stort uppseende på grund av sin förmåga att framkalla mycket starka psykokinetiska fenomen, s.k. poltergeistfenomen. Föremål kastades omkring i rummet, tunga möbler flyttade sig av sig själva, och främmande föremål, som man inte visste varifrån de kom, materialiserades. Därför vände sig Matthews far, advokaten Derek Manning, till doktor George Owen, en framstående genetiker och sekreterare i Cambridge Society for Psychical Research, som i flera år hade ägnat en stor del av sin fritid åt psykisk forskning, framför allt poltergeiststörningar.

Doktor Owen, som hade lärt känna Matthew när poltergeistfenomenen började i februari 1967 och sedan hållit kontakt med honom tills han slutade skolan 1973, föreslog att Matthew skulle närvara vid ett 3 veckors seminarium om psykokinesi som hölls i Toronto sommaren 1974. Matthew var då 18 år gammal. Bland de tjugoen deltagarna i experimenten med Matthew fanns professor Brian Josephson, nobelpristagare i fysik 1973. Professor Josephson har sagt i en intervju i Daily Mail i London: "Vi står på tröskeln till upptäckter som kan bli av ytterst stor betydelse för fysiken".

Det visade sig att Matthew hade förmåga att koppla på eller av sin psykiska kraft när han ville. Vid experimenten kopplades Matthew till en elektroencefalograf och en elektromyograf, som sedan kopplades vidare till en dator. Först gjordes avläsningar av Matthews normala hjärnvågsmönster. Därefter blev han ombedd att koppla på kraften. Då fick deltagarna till sin förvåning se ett

helt unikt mönster, som ingen utom en av dem någonsin hade sett förut. Diagrammet visade en toppform, som kallades "rampfunktion". Den kännetecknades av en stark ökning av thetaenergi och en minskning av betaenergi. Elektromyografen visade ingen muskelaktivitet under experimenten.

Enligt REM-avläsningarna (REM = Rapid Eye Movements, snabba ögonrörelser, som finns när man sover på ett visst sömndjup) hade Matthew befunnit sig i fjärde gradens djup sömn. Men för de närvarande vetenskapsmännen var det uppenbart, att Matthew inte hade sovit utan varit klarvaken.

Rampfunktionens ursprung hos Matthew befanns ligga i människohjärnans äldsta del. Den kan vara en funktion som fanns hos de flesta människor för tusentals år sedan.

Doktor Joel L. Whitton, som var en av deltagarna i konferensen i Toronto, hade vid ett tillfälle bett ett antal kända psykiker fylla i ett frågeformulär, där de skulle besvara frågor om personliga upplevelser under den tidiga barndomen. Doktor Whitton fann då att flera av psykikerna hade en erfarenhet gemensam, nämligen att de hade fått en stark elektrisk stöt innan de fyllde tio år. Matthew kunde dock inte påminna sig något sådant. Men Matthews mor talade om att hon hade fått en mycket stark elektrisk stöt tre veckor innan Matthew föddes. Man fruktade då att det skulle medföra missfall. Doktor Whitton undrade om det kan finnas något samband mellan elektriska stötar och psykisk förmåga.

Matthew har berättat om sina upplevelser under skoltiden i sin bok "The Link" (utgiven i svensk översättning under namnet "Länken", Delta Förlags AB). Det hela började på morgonen den 18 februari 1967. Matthew var då elva år, hans

syster Rosalind åtta år och brodern Andrew sju år. Vid halv åttatiden på morgonen hittade Matthews far en silverkanna på golvet i vardagsrummet. Den hade fallit från en hylla 1 1/2 meter över golvet. Ingen i familjen förstod hur det hade gått till. Flera liknande händelser inträffade den närmaste tiden, och fenomenen ägde alltid rum mellan kl. 7 och 7.30 på morgonen. Det hördes knackningar, och lätta föremål som askfat, bestick, tallrikar, stolar och ett litet kaffebord flyttades.

Doktor Owen talade om att sådana utbrott ofta var förenade med barns närvaro, och att de i allmänhet varade två till åtta veckor och sedan upphörde. Och han fick till en början rätt. Familjen reste bort över påsklovet, och när de sedan kom hem blev allting lugnt igen, och det förblev så i tre år.

Vid den tid då poltergeistfenomenen ägde rum skulle Matthew just gå igenom en examen som skulle avgöra i vilken skola han skulle gå sedan han hade slutat preparatory school, den förberedande skolan. Matthew tror att spänningen inför examen kan ha bidragit till att fenomenen bröt ut. Han lämnade preparatory school 1968, och i september började han i en stor public school.

Den 17 juli 1970 köpte Matthews föräldrar ett stort tungt, antikt klädskap till hans sovrum. Det var av ek och dörrarna gick att låsa. Men det hände gång på gång att dörrarna öppnades, fast Matthew hade låst dem. En gång kastades en stövel ut från skåpet mot fönstret några meter därifrån. Små föremål började röra sig i rummet. Detta ägde rum hemma under sommarlovet. Ännu hade ingenting hänt i skolan.

I april 1971 for Matthew hem över påsklovet. Då började fenomenen tillta i intensitet i Matthews rum och även på andra ställen i huset. När Matthew hade lagt sig på påskdagens kväll, började klädskapet glida bort från väggen och flytta sig ungefär 45 cm. Hans säng började vibrera våldsamt, och den nedre änden av sängen lyftes upp tre decimeter.

När familjen kom ner i matsalen nästa morgon, såg det ut som om en bomb hade slagit ner där. Stolar hade välts omkull, bordet låg på sida och prydnadsföremål hade strötts omkring i rummet.

I vardagsrummet hade bord och stolar staplats upp på varandra och tavlor hade rivits ner från väggarna. Matthew och hans föräldrar började ställa allt i ordning, men några minuter senare var ordan lika stor igen. Dessa fenomen fortsatte i flera dagar. Sängar vältes över ända, och sängkläderna kastades ut över golvet. Matthews systers säng hittades en trappa upp med två ben hängande ut genom ett fönster. Barnsligt klotter visade sig på väggarna i hela huset. På golvet bildades stora pölar av vatten. Föremål kastades uppför trappan och man kunde ofta se dem i flykten. Först vibrerade de, sedan skakade de våldsamt och därefter lyftes de upp i luften.

Nu beslöt sig Matthews far för att tala med rektorn och informera honom om situationen. Rektorn svarade att han aldrig hade kommit i kontakt med sådana fenomen och inte visste vad man skulle göra åt det. Men han tillät Matthew att återvända till skolan.

När Matthew kom tillbaka till skolan efter påsklovet hände ingenting ovanligt de två första dagarna, men sedan började våldsamma poltergeistfenomen både i Matthews sovsal och andra sovsalar. Sängarna började glida omkring på golvet på natten och föremål kastades omkring i rummet. Golvet täcktes av sönderslaget glas, skruvar och spikar.

En gång kastades fjorton bordsknivar mot väggar och sängar. Det blev nästan omöjligt att sova i salen och rektorn uppsöktes av andra elevers föräldrar, som undrade vad som försiggick i skolan. Två gånger bad rektorn Matthews föräldrar att ta sin son ur skolan, men båda gångerna tog han tillbaka sitt beslut. Ibland kändes en iskyla i rummet och därefter visade sig glödande ljussken på väggarna, och hettan som utgick från de ljusa fläckarna hotade att sätta eld på huset.

En morgon när Matthew inte hade några lektioner, tänkte han att han skulle försöka astralprojicera sig hem. Han låg på sängen och tyckte sig sväva i luften, så att han såg sin egen kropp på sängen. Sedan tänkte han på sitt hem och tyckte sig se huset med dörrar och fönster öppna och sin mor som

stod vid diskbänken. Hans mor sa senare att hon hade känt att han var i huset den morgonen.

En vecka senare tänkte Matthew att han skulle försöka astalprojicera sig in i det förflutna, han försjönk i ett slags trance, och snart började han höra anderöster. Den första anden hette Henrietta och levde på 1600-talet. Snart dök den ena anden efter den andra upp.

En tid senare satt Matthew och skrev en uppsats. När han höll pennan mot papperet och funderade på vad han skulle skriva härnäst, började hans hand skriva av sig själv och skrev halva sidan full med en handstil som skilde sig från hans egen. Efter detta började han ofta skriva automatiskt, och han tog emot massor av andebudskap. I början var de osammanhängande, men blev så småningom allt klarare. När Matthew skrev automatiskt, avtog poltergeistfenomenen. Det verkade som om den energi som han använde för skriften tidigare hade använts för att förorsaka poltergeistoroligheter. Han tog emot budskap på italienska, franska, tyska, grekiska, latin, ryska och arabiska. Han kunde inte översätta dem, eftersom det enda främmande språk han hade några kunskaper i, var franska.

Matthew, som i vanliga fall inte hade några teckningsanlag, började också utföra en massa komplicerade teckningar, ofta föreställande människor eller djur. Ibland var de signerade Albrecht Dürer eller Picasso.

Både hemma och tillsammans med kamrater i skolan experimenterade Matthew med en bandspelare för att se om han kunde få in oförklarliga ljud på bandet. Det lyckades vid flera tillfällen. När Matthew var hemma en kväll hörde han på tionyheter i radion. Nyhetsuppläsaren talade om våldet i Nordirland, om bomber och skottlossning. Efter nyheterna gick Matthew upp till sitt rum och satte igång bandspelaren. Han lät den spela in i tystnad i två minuter och spelade sedan upp det. Då hördes det två pistolskott och därefter två omgångar maskingevärseld. Efter några sekunder hördes enstaka skott och osammanhängande skrikande. Sedan blev det tyst på bandet.

Matthews föräldrar lyssnade förskräckta till upptagningen och undrade om han undermedvetet hade producerat dessa ljud. Matthew kunde inte svara på den frågan. Han visste inte var ljuden kom ifrån. I tre år, tills Matthew slutade skolan 1973, fick de flesta i hans skola bevittna märkliga poltergeistfenomen. Men de minskade i intensitet när han började skriva automatisk skrift.

I slutet av 1973 kom Uri Geller till Storbritannien och vållade stort rabalder. I januari 1974 såg Matthew tillsammans med sina föräldrar en dokumentärfilm i TV om Uri Geller. När programmet var slut frågade Matthews mor om han kunde böja en sked. Matthew försökte, men ingenting hände under de första tjugo minuterna. Då kom Matthews far in i rummet, och Matthews uppmärksamhet avleddes från skeden, när han började tala med sin far. Då började skeden hastigt böja sig. I fortsättningen kunde Matthew böja flera metallföremål. En gaffel tappade två uddar, medan Matthew höll i handtaget, och i mars böjde han i flera vittnens närvaro en tesked utan att röra vid en. Han höll händerna femton centimeter ifrån den och koncentrerade sig. Men Matthew lade märke till att det är lättare att böja metallföremål, om man inte koncentrerar sig alltför mycket på det, utan lyssnar till någon som talar om något annat.

När Matthew slutade skolan uppsöktes han av en förläggare, som frågade om Matthew var intresserad av att skriva en bok om sina upplevelser. Han skrev då boken "The Link", som blev en enorm succé. Den publicerades i England 1974 och såldes i olika länder i en million exemplar. Och den översattes till sexton olika språk. Matthew tyckte att det var den största upplevelsen i hans liv.

Därefter började han experimentera tillsammans med olika vetenskapsmän under flera års tid. Så småningom tröttnade han på experimenten och började sin verksamhet som healer.

Elsie-Marianne Molin

Matthew Mannings föredrag i Medborgarhuset den 10 juni 1992

När Matthews bok hade kommit ut blev han snart omsvärnad av journalister som ville ha intervjuer till sina tidningar. Men Matthew upptäckte snart att de inte var intresserade av någonting nyttigt och användbart, utan de ville veta om han kunde få en missil att komma ner eller om han kunde läsa premiärministerns tankar på avstånd.

Han började också göra en del experiment tillsammans med vetenskapsmän. De ville att han skulle påverka en elektrisk krets eller radera ut ett program i en dator i en annan byggnad. Men de frågade aldrig om han kunde göra någonting för att hjälpa andra människor.

Matthew insåg nu att han inte hade åstadkommit något annat än att böja teskedar och påverka datorer, så att de inte gick att använda mer. Därför beslöt han sig för att resa till Indien och där söka ett svar på frågan vad han skulle göra med sitt liv. 1977 tillbringade han fem veckor där. Sista veckan bodde han i ett gästhem uppe i bergen, 3000 meter över havet. Det var en underbar utsikt där, och han beslöt sig för att stiga upp tidigt en morgon och fotografera soluppgången. Han satte sin kamera på ett stativ, men det blev aldrig något fotografi taget.

När solen steg upp fick han den mest egendomliga upplevelse. Han kände som om han blev ett med allting runt omkring sig, med bergen, träden och fåglarna. Och han kände närvaron av Någonting, som talade om för honom att han skulle ägna sig åt healing. Matthew visste ingenting om healing, men när han kom tillbaka till England hade han fått svaret på frågan, vad han skulle ägna sitt liv åt.

Under nära fem års tid från 1977 till 1982 gjorde han tillsammans med vetenskapsmän experiment, som hade med healing att göra. Han gav healing till säd och bönor för att få dem att växa fortare, och det gick mycket lätt. I Texas experimenterade han också med cancerceller, som var inneslutna i en plastbehållare med en proteinhaltig vätska som

cancercellerna skulle leva av. Tre likadana behållare gjordes i ordning. En av dem fick Matthew försöka påverka på två meters avstånd, så att cancercellerna skulle dö. En person som inte var healer gjorde ett likadant försök med den andra behållaren, och den tredje placerades i en annan del av byggnaden, där ingen fick röra den. Försöket upprepades trettio gånger. I alla dessa fall fanns det ingen förändring av antalet döda cancerceller i den behållare som hade handhåfts av en person som inte var healer eller i den behållare som ingen hade rört. Men i 27 av de 30 försök som Matthew var inblandad i hade antalet döda celler ökat med mellan 200 och 1200 procent. Det var en dramatisk ökning. Och det är mycket svårt att förklara.

När vetenskapsmän hör talas om någonting som inte passar in i deras världsbild, kastar de bort det. De "vet" att healing inte finns. De försökte imitera försöken genom att skaka behållaren i 24 timmar i en apparat som var avsedd att skaka målfärger med. Men det gjorde ingen skillnad i antalet döda celler. De ville att experimenten skulle upprepas med andra vetenskapsmän. Och det gjordes vid Londons Universitet med exakt samma resultat. Men vetenskapsmännen trodde fortfarande inte på det.

När Matthew började arbeta som healer fick han inte lika bra resultat som i laboratorium. Hos en människa kan det finnas andra faktorer som inverkar, t.ex. stress. Och Matthew kan inte ta bort stressen, men han kan försöka lära patienten att handskas med den. Så Matthew tycker att det är mycket viktigt att personen arbetar tillsammans med honom, tar del i processen.

Matthews hund Cromwell brukade ibland sitta på en stol i väntrummet bredvid patienterna och lyssna till dem och bli bjuden på kakor. När en patient kom in till Matthew kunde han säga: "Jag tycker att Cromwell ser ledsen och deprimerad ut idag." Matthew insåg snart att patienten inte talade

om hunden utan om sig själv. Han har också märkt att det är mycket avkopplande för patienterna att komma ut till hans landställe där det finns ankor, gäss och getter. Omgivningen inverkar mycket.

Vi vet att vår hjärna frambringar ämnen som kallas endorfiner. Dessa endorfiner är kroppens naturliga smärtlindrare. Vid somliga sinnesrörelser, t.ex. skratt, går de ut i blodet. Och när man gråter innehåller tårarna stresshormoner. Så gråten är ett naturligt sätt att få bort stress.

En dam, som kom till healing, började efter en minut att skratta, och hon fortsatte att skratta i tjugo minuter. Efteråt sa hon att hon kände sig mycket bättre, därför att hon hade fått ett gott skratt.

Matthew berättade om när han var med på sin farmors begravning för några år sedan tillsammans med sina föräldrar och sin yngre bror. Hans far brukade aldrig visa några känslor, men till sin förvåning såg Matthew att han grät. Brodern lade också märke till det, och började även han få tårar i ögonen. Matthew blev häpen, för att han uppfattade sin bror som en isstod, som inte ens som barn brukade gråta. Han såg brodern sätta sig ner på en bänk, för att strax därefter resa sig och rusa ut ur kapellet. Så fort han kom utanför dörren kollapsade han och föll ner på marken och bara skrattade. Matthew frågade efteråt vad som hänt. Brodern svarade, att han kände att han höll på att börja gråta, men kämpade emot av alla krafter, därför att han inte ville att andra människor skulle se att han grät. Då kände han till sin fasa att skrattet steg upp inom honom. Matthew tror att skratt och gråt är de sätt som vi har att handskas med stress.

Det mesta av Matthews arbete i England är med människor som har cancer samt med barn som har hjärnskador, och han får ofta goda resultat med dem. Han berättade om en 4-årig flicka, som hade fått en svår hjärnskada, troligen förorsakad av ett virus som kom från kor på hennes föräldrars lantgård. Hon var mycket dålig, men efter fyra behandlingar blev hon alldeles frisk. Läkarna blev mycket förvånade, röntgade hennes huvud igen,

och såg att den gamla skadan fanns kvar. Den enda förklaring läkarna hade var att healingen hade fått signalerna i hennes hjärna att gå en annan väg genom en oskadad del av hjärnan.

Healing är vanligtvis en långsam process, så i allmänhet inträffar det inga plötsliga mirakler. Matthew lyckas med somliga människor men inte alls med andra. Matthew tror att det betyder mycket att patienten tror på healing.

En dam som kom för att få healing hade sin hund med sig. Den hade en ryggskada och bakbenen var förlamade. Veterinären tyckte att den borde avlivas. Matthew rörde aldrig hunden, medan han gav kvinnan healing. Men nästa dag sprang den på sina ben igen. Damen tog hunden tillbaka till veterinären, som röntgade den och fann att disken hade kommit tillbaka till sin rätta plats igen. Han hade ingen förklaring till det. Det visar att något händer vid healing. Men har hunden ett trossystem, någon tro på att healing verkar?

Efter en paus på tio minuter blev det demonstration av healing. En dam som led av reumatism kom upp på scenen. Hon hade ont i axlarna och hade haft mycket svårt att röra armarna under det sista året. Matthew satte på musik och började healingen. Damen satt på en stol med ansiktet vänt mot publiken. Matthew stod bakom henne och lade händerna på hennes axlar och armar under 20 minuters tid. Sedan frågade han hur hon kände sig. "Mycket bättre", blev svaret. Hon visade med ryggen vänd mot publiken hur högt hon kunde lyfta armarna bakom ryggen. Den vänstra gick upp så långt som man normalt brukar kunna lyfta den om man inte har ont i axlarna. Den högra gick inte upp fullt så högt. Men patienten verkade glad och belåten.

I England är det för närvarande tillåtet att behandla alla sjukdomar med healing utom sådana som är sexuellt överförda. Djur får heller inte behandlas. Men efter 1 januari, när den europeiska gemenskapen börjar, kommer Matthews arbete att vara emot lagen. Han vet ännu inte vad han skall göra då. Vi får hoppas att han finner någon utväg.

Elsie-Marianne Molin

Kontakt med rymdmänniskor myt eller verklighet?

Föredrag av Håkan Blomqvist i Barkarby 19/11 1992.

Håkan Blomqvist inledde med en presentation av AFU, Arkivet för UFO-forskning. Han var med 1973 och drog igång det som då hette Arbetsgruppen för ufologi. De hoppade av UFO-Sverige som då inte hade en alltför seriös prägel. På den tiden var flygande tefat en central roll i UFO-Sveriges informationssatsningar. AFU ville istället forska seriöst på ämnet och bytte så småningom, 1980, namn till Arkivet för UFO-forskning. Idag är de tillbaka i UFO-Sverige.

AFU har antagligen Europas största UFO-arkiv med över 2000 titlar böcker m.m. Så här i arbetslöshetstider är man varmt välkommen ner till Norrköping för att ta tag i de oerhörda mängder av jobb som finns att göra.

1970 kom Blomqvist i kontakt med Sten Lindgren. Han lyssnade intensivt på Lindgrens profetior om "rymdbrödernas" planer. Det visade sig senare att planerna inte höll för fem öre och annat arbete väntade. Fram till idag har han intervjuat upp emot sextio kontaktpersoner som varit med om udda observationer. Många observatörer har en i det närmaste religiös syn på vad de upplevt, att de träffat utomjordingar vilka ibland framställts som några slags gudar eller som står under inflytande av Jesus.

Varför är det så, frågar man sig. Håkan Blomqvist hänvisar till världssituationen vilken är full av problem med krig, ekonomi och hat. Någonstans behöver människorna tröst och var kan vi finna hjälp? Tanken att andra högt stående, kosmiska varelser kan bidra med hjälp är naturligtvis upphetsande.

Samtidigt *vill* man att det ska vara på det viset och kan inte acceptera att det kan vara på ett annat sätt.

Ett exempel på det är psykologen C G Ljung. Han har uttalat sig optimistiskt i UFO-frågan och då den nyheten kablades ut i världen ville tidningarna stämpla honom som en "tefatstroende"! Ljung dementerade sedan att han alls inte var en fanatiker och det ville endast *en* tidning i världen publicera! Det säger ganska mycket om hur man vill att det ska vara när det gäller UFO-frågan, menar Blomqvist. Ingenting får störa de gamla klassiska tefatsvisionerna!

När Clas Svahn och Anders Liljegren avslöjade Domstensfallet fick de kritik för att de avslöjade bluffen. Man hävdade att de inte skulle avslöja sådant, det passade ju inte alls in i vad folk föreställt sig om UFO:s.

Han fortsatte med att berätta om de fall han inte lyckats knäcka. För att underlätta arbetet delar Blomqvist in UFO-observationerna i tre grupper: ljusfenomen, pseudomissiler (missiler som beter sig märkligt, t.ex. sådana som står stilla i luften) och de klassiska flygande tefaten där det ibland verkar som om det rör sig om en främmande teknologi.

I en rapport från 1969 berättades det om hur en man fick syn på ett märkligt föremål då han körde buss utanför Härmösand.

Objektet var endast omkring tjugo meter ifrån honom och liknade ett klassiskt UFO. Det roliga med den rapporten, fortsatte Blomqvist, var att

observatören *inte* trodde på flygande tefat, ville inte ha någon publicitet och stod fast vid sin iakttagelse. Just det faktum att han inte ville blanda in utomjordingar var mycket intressant. Det ligger ett snäpp högre i trovärdigheten.

Kan personen bara bevisa att han stått i kontakt med rymdvarelser så är det helt okej. Hittills har ingen helt lyckats övertala honom om det men trots allt finns det fall som inte kan förklaras på ett naturligt sätt.

Kontaktfallen delas i psykiska, där man får mentala budskap eller ser syner och fysiska fall då man ser humanoider eller farkoster. De vanligaste kontaktfallen är psykiska.

Det finns hundratals rapporter som vittnar om hur människor efter sina observationer av UFO:s bli-

vit uppsökta av märkliga personer vilka varit rent löjligt perfekta av sig. De har lätt kunnat urskilja dessa personer från andra "normala" människor i samhället. Dessa märkliga personer beter sig ofta på ett väldigt främmande sätt jämfört med hur vi uppför oss. De har ibland också försvunnit på svårförklarliga sätt.

Frågan är då om detta kan sättas i samband med observationer av UFO:s? När några samstämmiga uppgifter kommer fram blir det riktigt intressant. Sådant måste verkligen efterlysas i UFO-forskningen.

Fortfarande vet Håkan Blomqvist inte säkert om vi får utomjordiskt besök. Med hans kritiska bedömningar kan vi heller inte helt avfärda den utomjordiska hypotesen.

Andreas Ohlsson

Efterlysning! Kontaktpersoner/ Fältforskare

Du som inte är kontaktperson/fältforskare och som kanske tycker att ämnet UFO verkar intressant. Du som kanske undrar över vad vi gör, kanske till och med är nyfiken att prova på med rapportinsamling.

Stockholms UFO-förening planerar att till våren, en lördag anordna en fältforskarkurs här i Stockholm om intresse finns.

Ring eller skriv till oss så får Du veta mer.

Stockholms UFO-förening
Box 6055
175 06 JÄRFÄLLA

Tfn 08-36 73 98

Inga-Lill

Kommer du ihåg när
det snöade så mycket
så vi inte kunde gå
till skolan?

Kan du göra om det?
Lars

Källa: Barn skriver till Gud

Höj kvalitén på UFO-arbetet

UFO-SVERIGE VÄXER och UFO-Aktuellt får allt fler prenumeranter. Det är mycket glädjande att kunna notera. Och även om vi är ett litet land med ett språk som de flesta lätt skulle kunna förväxla med ryska eller serbokroatiska så har vi i dag en stark organisation med ett "Medlemsantal" tre gånger större än till exempel engelska Bufora.

(UFO-Sverige har inga medlemmar utan är en samlande organisation för grupper runt om i landet. För enkelhetens skull brukar vi ändå kalla prenumeranterna på UFO-Aktuellt för medlemmar).

Och även om vi ibland tycker att det går trögt och att den inre splittringen inom "UFO-rörelsen" tar alltför mycket tid och energi är det inget emot hur det är i USA och England.

DEN FRÄNSTE KRITIKEN levererar Barry Greenwood i decembernumret 1991 av International UFO Reporter. Greenwood som tillsammans med Lawrence Fawcett skrev den mycket läsvärda boken "Clear Intent" hissar varningsflagg för ufologins framtid i USA. Han skriver:

"Ufologin har problem, stora problem, när det gäller kvaliteten på den information man sprider till allmänheten, och i sitt förhållande till vetenskapsmännen, regeringen och massmedia. Allt är inte ufologernas fel, men en stor del är det. Om jag ska vara helt ärlig: skulle dagens ufologi vara en bil så skulle jag begära pengarna tillbaka."

Greenwood fortsätter:

"Ufologin har kantats av misstag, misstolkningar och förvrängningar av fakta. Oetiska och ologiska personer tillåts framträda. Ufologerna själva kastar bort tid och kraft med att hota varandra med stämningar i hopp om att vinna slaget i rätten istället för i en vetenskaplig debatt."

Det finns all anledning att lyssna till Barry Greenwoods varning. Särskilt som han inte ropar ensam.

Jerome Clark, redaktör för International UFO Reporter, och den som lät publicera Barry Greenwoods kritik håller inte med om alla delar av den men konstaterar även han att "Ufologins IQ, som aldrig varit särskilt högt, har gått ner några pinnhål det senaste decenniet."

REDAKTÖREN FÖR den andra stora amerikanska tidskriften, Mufon UFO Journal, Dennis Stacy, skriver: "Efter 45 års UFO-forskning är det fortfarande betydligt lättare att få ta del av rykten och spekulationer än verkliga, fysiska bevis. Inte ens alla de dokument som vi fått fram under de senaste tio åren, med hjälp av Freedom of Information Act, utgör några bevis - förutom att de bevisar att dokumenten finns" (Mufon 283, nov 1991).

De problem som dessa tre amerikanska ufologer målar upp är till viss del rent amerikanska (och engelska) men vissa delar berör också Sverige.

Bevisen saknas mycket riktigt och de mängder av dokument som ständigt sipprar ut från avhemligade arkiv, är inte mycket att vifta med när det väl kommer till bevisfrågan.

Med tanke på Dennis Stacys bedömning av IQ-läget verkar det också tveksamt om bevisen över huvud taget kommer att komma från ufologerna själva.

I FORTEAN TIMES (61/92) tar kolumnisten och ufologen Andy Roberts upp Whitley Striebers attack mot ufologerna och hans åsikt att det inte är några utomjordiska raser som besöker jorden utan vi själva som skapar fenomenet inom oss:

"Fram till i dag har inget bevis för UFO som varande utomjordiska skepp kunnat stå emot tidens tand eller en ordentlig utredning. Det rör sig helt enkelt om en tro. Strieber har rätt, men kommer antagligen att ignoreras: hans bedömning kommer att glömmas bort och försvinna in i samma skog av tro och antaganden som mysteriet självt."

Kritiken mot det sätt som dagens ufologi har "utvecklats" är hård från många håll. Det finns all anledning att ta den på allvar när vi också här i Sverige kan se hur New Age-grupper allt oftare engagerar sig i UFO-frågan. Istället för att utforska vad som ligger bakom observationerna vänder de blicken inåt i ett slags självterapeutiskt försök att få utlopp för sina egna inneboende drömmar och problem.

På samma sätt gjorde en gång spiritualisterna i det victorianska England och på samma sätt kommer också New Agearnas sökande att sluta i en återvändsgränd, fylld av religion och tro men kemiskt fri från verkligt vetande.

MEN DET FINNS andra vägar att närma sig UFO-gåtan.

1/Utbildning. Kunskap om hur vår värld fungerar och vilka naturliga företeelser som kan orsaka UFO-fenomen är väsentligt. UFO-Sverige håller varje år några dagars utbildning för blivande fältundersökare. Men vi hinner inte lära ut allt. Var och en måste själv fortbilda sig genom att läsa böcker och tidskrifter - och då menar jag inte UFO-böcker.

Man blir inte en bra ufolog genom att sluka böcker om UFO. Ser vi till det svenska utbudet finns kanske ett par tre stycken som är värda att läsa. På andra språk är utbudet större. Med det är först när man läser också naturvetenskaplig litteratur, astronomiska böcker och böcker om psykologi och biologi som man får en inblick i hur oerhört mångfasetterad vår tillvaro är.

2/Lyssna enbart till förstahandskällor. Med tiden lär man sig lita till vissa skribenter eller författare och att ta deras beskrivningar för sanna. Men för att rätt lära känna ett fenomen måste man ut på fältet och träffa dem som konfronterats med det. Det är viktigt att alltid lyssna kritiskt, ifrågasätta och vända på varje sten. Det är också viktigt att frigöra sig från sina egna inneboende låsningar och förutfattade meningar - sådana har vi alla.

3/ Var öppen för alla tolkningar. UFO-fenomenet

måste inte vara liktydigt med utomjordiska besökare - även om många önskar det.

Det finns mängder av andra förklaringsmodeller som också måste provas men som ofta glöms bort.

SÄRSKILT TYDLIGT blir detta om man jämför utvecklingen i USA med den i det forna Sovjet. Amerikanska UFO-undersökare har allt mer fått ägna sig åt att med hjälp av psykologer, hypnos-utbildade läkare och annan högt utbildad personal försöka tränga in i de ombordtagningsfall som översvämmar landet. Fallbeskrivningarna är ofta detaljerade möten med insektsliknande, ofta vackra, varelser och en högteknologi som påminner om den vi själva skulle kunna ha om några hundra år. Egentligen liknar det amerikanska scenariot mer en framtidsdröm/mardröm än ett möte med en utomjordisk civilisation.

I det sönderfallna Sovjetunionen finns inget av denna förfining. Istället möter man varelser utan huvuden, robotar och väsen som kan dematerialisera sig eller förvandlas till ljusvarelser. Ofta finns starka parapsykologiska ingredienser med; tankeläsning, varelser som går genom väggar och telekinesi. Också bortföranden av människor påstås vara vanliga.

De ryska fallen är "råa" medan deras amerikanska motsvarighet är subtila och ofta budskapsbringande. Givetvis finns det exempel på överlämnande av budskap också i Ryssland men de är mera av "vill du åka med till vår planet"-karaktär.

En jämförelse de båda länderna emellan visar snabbt att fenomenet har några få beröringspunkter men desto fler som skiljer. Hade vi att göra med en eller flera utomjordiska rymdfarande raser skulle vi knappast få denna splittrade bild.

Det sägs ofta att UFO-fenomenet är sig likt över hela världen, men det stämmer inte i detta fall. Frågan är om UFO-gåtan kan lösas med hjälp av ett enda svar eller om det krävs fler som är sammanflätade i form av en teori som vi i dag inte ens anar.

*Clas Svahn
Ordf i UFO-Sverige*

Nu satsar NASA på utomjordningarna!!

Pressklippskommentar av Andreas Ohlsson

Måndagen 12:e oktober 1992 satte den amerikanska rymdflygstyrelsen Nasa igång med sitt 100 miljoner dollar projekt som gick ut på att leta efter intelligent liv i rymden. Detta ska fortgå i minst tio år och med två helt nya radioteleskop satte man igång att lyssna. John Gillingham som basar över ett sådant forskningscentra påpekade att han ansåg det mycket troligt att det kan finnas många civilisationer i vår galax.

"de" har liknande system som våra så vi kan få svar. Hur som helst lär det ta tid innan vi vet helt säkert vilka som finns därute. Gillingham menade att om vi bara kan hitta en stjärna med planeter som liknar jorden så är det mycket möjligt att intelligenta varelser vistas där. Låt oss hålla tummarna.

Vem vet, kanske har "de" redan varit här?...

Nu gäller det bara att hitta dem! Det ska ju till att

Ur Expressen söndagen den 11 oktober 1992!

Flygande cigarr över Barkarby var helikopter.

Den 3:e november satt jag och såg på TV, när jag får höra ett ljud, och min första tanke var, "en helikopter som flyger så här sent"? Ljudet blev starkare, för mig, ett ovanligt ljud. Jag blev nyfiken och gick fram till mitt rumsfönster.

Vad tror ni jag får se? Jo, ett cigarrformat föremål med ett blinkande ljus bak, och som passerar strax ovanför hustaken.

Sprang genom lägenheten och ut på min balkong, ser exakt samma föremål.

Ringer till Clas Svahn och säger: "Du kommer inte att tro mig men jag har sett ett cigarrformat föremål med ett blinkande ljus bak (nästan tomteblossliknande).

Samtidigt berättade jag ivrigt att jag har sett en person i fönstret i huset mitt emot och jag tänker gå dit.

När jag gick ut genom dörren var klockan ca 20.36.

Gick upp och ringde på, och en ung man öppnar och jag ställde några frågor om föremålet.

Jag fick till svar att det var en helikopter. Han sa också att helikoptern var ljus inunder. Sedan vill han bara stänga dörren.

När jag kom hem till mig igen, ringer jag Bromma flygplats.

Där fick jag bekräftat att en ambulanshelikopter passerat Barkarby och landat 20.35 på Bromma, jag fick också veta att det är högre ljud på en ambulanshelikopter än vanliga helikoptrar.

Ja, den här gången fick det en helt naturlig förklaring. Men för den skull får vi inte slå oss till ro och tro, att alla cigarrformade objekt, alltid är en ambulanshelikopter. Det gäller att alltid kontrollera och åter kontrollera.

Många av mina kamrater har frågat. "Kände Du Dig inte besviken"? Jag måste svara nej på det, tvärtom kände jag mig mycket glad över att jag så fort fick fram vad det var jag såg.

Inga-Lill

– Dom kanske kommer från framtiden...!

– Jag tror inte på flygande tefat!

Jag är nära att tappa hakan, när ordföranden i "flygandete-fats-klubben" UFO-Sverige gör sitt oväntade erkännande.

40 av klubbens medlemmar har samlats på en kursgård utanför Köping, för en tredagars "fältforskarkurs". De ska lära sig att bedöma och utvärdera rapporter allmänheten rapporterar om mystiska flygande föremål – små gröna gubbar och liknande...

Men hur kan föreningen ha en ordförande som inte tror på flygande tefat?

– Visst tror jag att det finns oidentifierade flygande föremål, säger ordföranden Clas Svahn.

– Däremot tror jag inte att dom kommer från rymden! Det kanske rör sig om ett psykologiskt fenomen, eller naturfenomen som inte är utforskade ännu. Men rymdfarkoster med små gröna gubbar från Mars, det vägrar jag tro på...

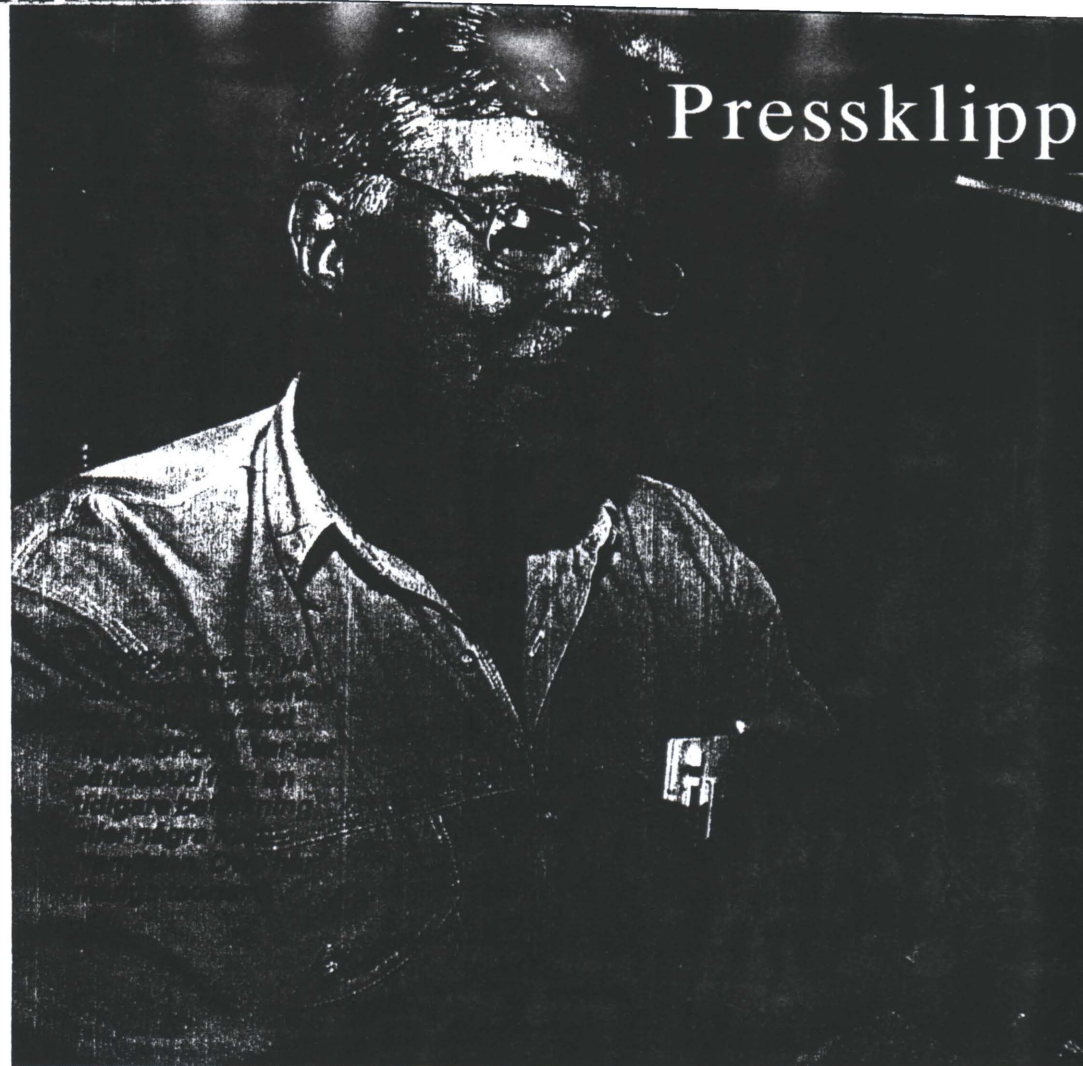
Clas Svahn ger ett mycket sansat intryck. Han är 34 år och jobbar till vardags som journalist på Dagens Nyheter i Stockholm. Och han har varit intresserad av okända himlafenomen i 18 år.

– Det är min journalistiska nyfikenhet som gör att jag håller på med det här!

UFO-Sverige bildades 1970 och har ungefär 2 500 medlemmar. Föreningen har en egen tidning, "UFO Aktuellt", ett arkiv i Norrköping med tusentals böcker och tidskrifter, samt en egen rapportcentral dit allmänheten kan höra av sig när de har sett något mystiskt på himlen.

– I genomsnitt får vi in en rapport var tredje dag. Men tyvärr får vi bara in två, tre riktigt intressanta fall per år! Det handlar nästan alltid om mystiska nattliga ljussken på himlen. Klassiska "flygande tefat" i fullt dagsljus ser någon bara var tredje år, berättar Clas.

– Cirka 95 procent av ob-

Pressklipp

servationerna går att förklara med naturliga orsaker, säger Kurt Persson, som basar för UFO-Sveriges rapportcentral.

Som exempel på detta berättar han muntert om en händelse för några månader sedan:

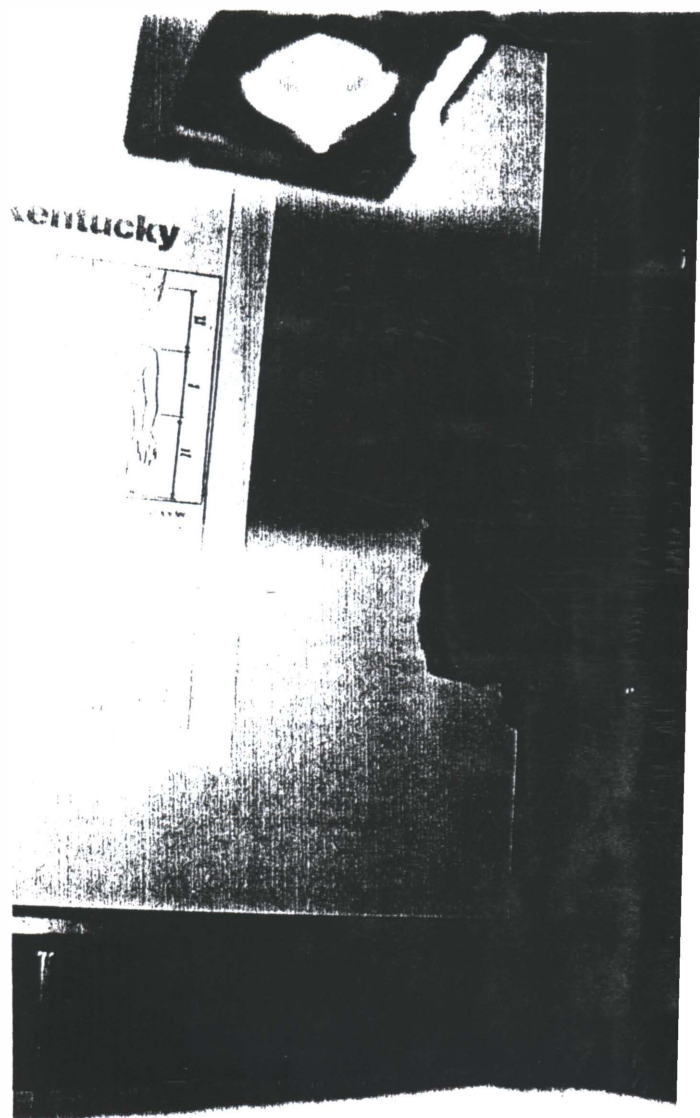
– En kväll blev rapportcentralen nerringd av folk som hävdade att två tefat flög omkring och jagade varandra över Stockholms city! Det tyckte vi lät väldigt spännande tills vi fick förklaringen. Det visade sig att Börsen hade monterat upp två stora, rörliga strålkastare som reklam för Lena Philipssons nya krogshow...

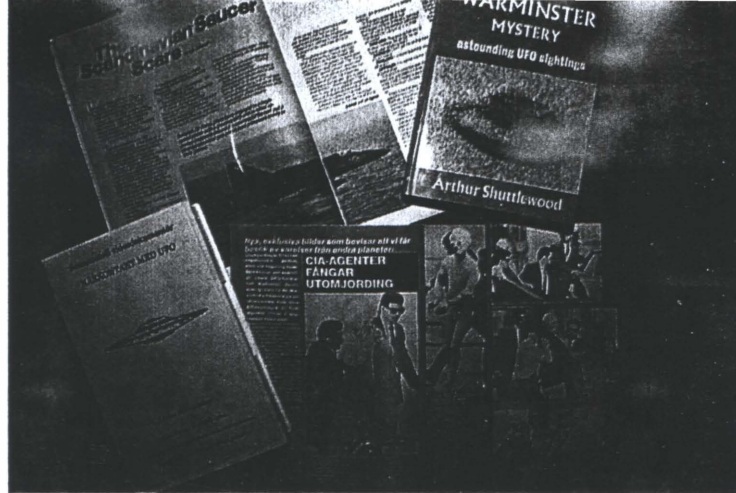
Bland de församlade "ufologerna" lyckas vi bara hitta en person som påstår att han sett ett UFO.

Det är Owe Lewitzki, är 52 år och jobbar som speditör. Han är speciellt inbjuden som expert i ämnet.

– Det var på valborgsmässoafton 1971. Ja, folk brukar skratta åt mej när jag säger valborgsmässoafton, men jag vet att det inte var eldar eller fyrverkerier jag såg. Och nykter var jag också! försäkrar han på sällig värmländska

Owe berättar hur han, hans

Det har genom åren givits ut tusentals böcker och tidsskrifter som handlar om ämnet UFO.

Som ett exempel på detta visas en videofilm som innehåller en "anonym intervju" med någon som kallar sig Edeesha och påstår sig vara UFO-pilot!

Denne Edeesha, som ser ut och talar som en vanlig svensk, har ett hemligt uppdrag här på jorden. Han har rest på 0,000064 sekunder från sin planet i Andromeda-galaxen...

Alla i UFO-Sverige är mycket upprörda när filmen har rullat färdigt.

– Det är en avhoppare från vår organisation som har gjort filmen. Han tappade sugen då han aldrig fick se något värt att rapportera, och nu hittar han på egna utomjordingar! berättar Clas

Ordföranden själv håller ett långt föredrag om falska alarm. Det är sorgglustiga historier som "humanoidfallet" i Orrefors. Några barn påstod att de sett tre mystiska varelser i lekparken.

Men det visade sig att ungarna hade ljutit ihop hela historien. Clas och hans kolleger lade ner 50 timmar på den utredningen...

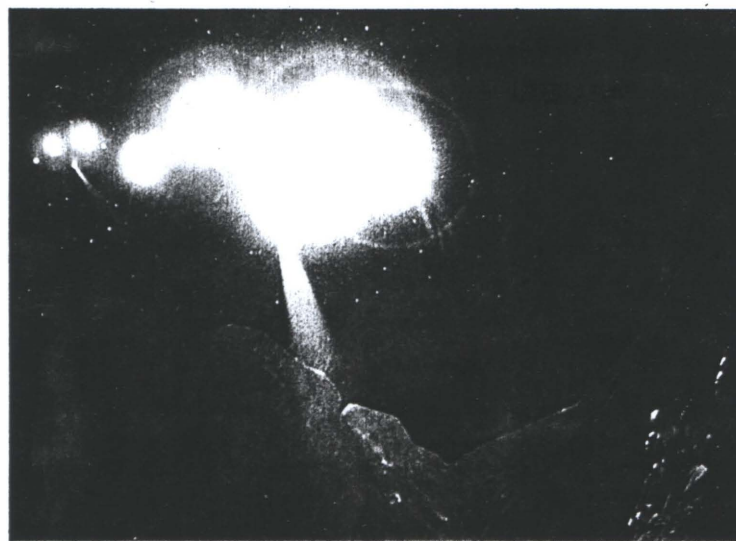
Dagen efter det att UFO-Sverige hade presenterats i radions "Efter Tre" ringde en man från Trollhättan till rapportcentralen. Han berättade att två marsmänniskor hade stoppat honom i joggingspåret, och snackat i flera timmar. De krävde bland annat att i fortsättningen bli kallade "medmänniskor!"

Men uppgiften var lika falsk som den en kvinna ringde in. Hon skrek i telefon att ett flygande tefat hade landat på Globen i Stockholm!

– Hon var ju ett klart psykfall, men vi är ju tvungna att kolla alla tips, suckar Clas Svahn.

Clas erkänner att det här med UFO är ett ämne som effektivt drar till sig allsköns knäppskallar.

– Man glömmar nästan att det verkligen finns en UFO-gåta att lösa mitt i all den här skiten! Men jag är säker på att UFO:s verkligen existerar. Jag ger mej inte förrän jag har fått veta vad fan det är folk ser! ■

förra fru och deras åttaårige son blev vittnen till hur två runda, metallglänsande föremål sakta gled fram bakom en björk, svävade över deras hus och försvann.

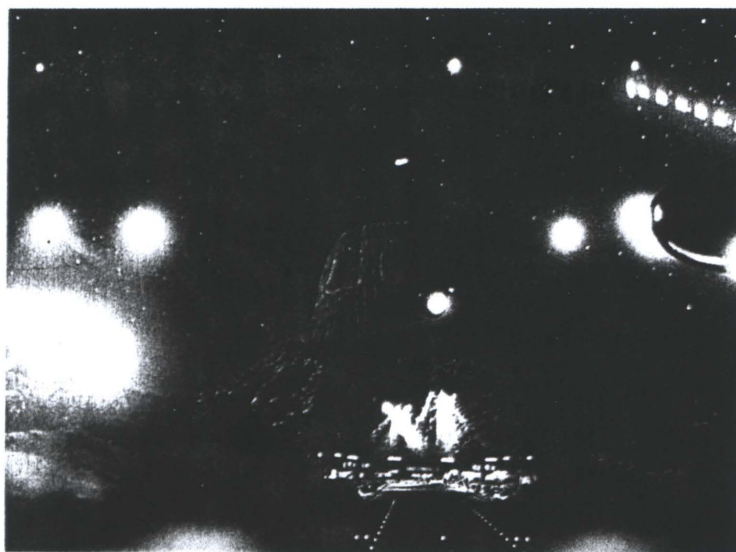
– För att inte bli utskräddade beslöt vi att inte berätta för någon om vad vi hade sett. Men senare fick vi höra att bland annat folk i Småland sett samma sak samma kväll. Och då gick jag till pressen med min historia.

Än idag, drygt 20 år efteråt, letar Owe efter en förklaring:

– Min teori är att en tidigare befolkning på jorden har skickat ut sändebud för miljoner år sedan. Eller kanske det var några från framtiden. Om tiden inte är "rak" så kan den ju korsa sig själv någonstans, resonerar Owe.

Inga-Lill Wallin är en annan föreläsare, en dam i övre medelåldern med vackert violett-färgade tofsar i det grå håret. Hon talade bittert om alla oseriösa typer som producerar böcker, tidningsartiklar och videofilmer i ämnet UFO.

– Det börjar bli jobbigt med alla som har extrema åsikter och kastar skit på oss! dundrar hon.

Inkomna rapporter oktober-december

**Det har varit lugnt på UFO-fronten i Stockholmstrakten
under de senaste månaderna, men några fall har vi fått in.**

Den **7:e september** klockan 20.30, syntes över Kungsträdgården, mot den lätt molniga himlen, tre lysande klot som jagade varandra.

Uppklarat som strålkastare. Källa: Clas Svahn

Den **8 oktober** klockan 22.00 - 22.30 såg två ung-

domar flera ljus mot molnen på söder i Stockholm, som cirklade runt

Den **3:e november** såg två personer ett ljus objekt som gick i spiral, utan ljud.

Källa: Clas Svahn

UFO-Sveriges Rapportcentralen

0225 - 517 66

Vill Ni veta mer om olika observationer som gjorts i Sverige och även i de andra nordiska länderna prenumerera gärna på

RAPPORT Nytt

utkommer med sex till tio nummer per år utgivare Rapportcentralen, UFO-Sverige, 70:-/år

Beloppet insättes på postgirokonto 643 73 04 - 6 UFO-Sveriges Rapportcentral. Märk talongen RAPPORT Nytt.

Om någon skulle besegra
tusen gånger tusen man i strid
men en annan skulle besegra endast sig själv
så skulle den senare vara den största segraren.

Ur Dhammapada

Vill Du veta mer?

Då kan Du prenumerera på UFO-aktuellt.

Tidskrift för forskning och spekulation kring oförklarade fenomen som UFO, Parapsykologi, Framtida teknik, Märkliga händelser (Fortæana) och Vetenskapliga gåtor som antyder

NYA DIMENSIONER PÅ VERKLIGHETEN.

Tidskriften utkommer med 4 nummer/år

Prenumerationsåret är 1 januari - 31 december, helår 140:-. Insättes på Postgiro 50 50 60 - 4, UFO-Sverige

Tidningens postadress:

UFO-Aktuellt
Box 175
733 23 Sala

Tel. 0224 - 867 71

Kontaktperson: Mats Nilsson

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad